

да дохождатъ при мене, и не имъ забравяйте; защото на такыва е царство-то Божіе. „Той и сега обыча дѣтца-та и ся грижи за тѣхъ.

Дѣтца, обычате-ли тоя драгъ Спаситель? Обычате-ли Го както и той вы обыча? Трудете ся, млады дѣвица, трудете ся още отъ младость-тѣ си да обычате тоя Спаситель. Вы не знаете какво ще ви ся случи прѣзъ живота, нѣ Той знае. И ако Го обычате и ходите спорядъ святы-тѣ му заповѣди, той ще вы пази отъ всяко зло въ тоя свѣтъ, и когато ся прѣселите, ще вы земе при себе ся въ небо-то.

У Р О К Ъ 54.

БЛАЖЕНСТВА-ТА.

Вѣднѣжъ Иисусъ ся качи на една гора, и отъ тамъ начна да поучава народа, и говоряше. „Блажены сѣ сиромаси-тѣ въ духа; защото е тѣхно царство-то небесно. Блажени сѣ, кои-то плачатъ; защото тѣ ще ся утѣшатъ. Блажены сѣ кроткы-тѣ; защото тѣ ще наслѣдятъ земѣ-тѣ. Блажены сѣ, кои-то гладувать и жядувать за правдѣ-тѣ; защото тѣ ще ся наситять. Блажены сѣ милостивы-тѣ; защото тѣ ще ся помилувать. Блажени сѣ чистосърдечни-тѣ; защото тѣ щѣтъ видять Бога. Блажени сѣ оныя, кои-то правять миръ; защото тѣ ще ся нарѣкѣтъ сынове Божіи. Блажени сѣ гонени-тѣ за правдѣ-тѣ; защото е тѣхно царство-то небесно. Блажени есте когато вы похулять и вы изгонять, и врѣхъ васъ рѣкѣтъ всякъ злѣ рѣчь заради мене. Радвайте ся и веселѣте ся, защото ваша-та заплата е голѣма на